

Dlaczego nie przebaczymy z serca.

1. **Nie chcę przebaczyć -Przebaczę ale nie zapomnę.** Jest we mnie silne pragnienie zemsty, odwetu.
2. **Brak wiary-** Zranienia, ból jest tak wielki, że wydaje mi się, że to niemożliwe.
3. **Brak świadomości konieczności przebaczenia** – Duch Św. przywraca nam świadome wspomnienia i pokazuje osoby i wydarzenia, które wymagają przebaczenia.
4. **Minimalizujemy, bagatelizujemy to, co się nam przydarzyło** – Często zdarzają się trudne sytuacje, o których nie mogliśmy z nikim, porozmawiać, podzielić się. Aby móc dalej żyć, minimalizujemy wydarzenie. Nie chcemy stawiać czoła bólowi, wstydu, winie. Boimy się, że nie zostaniemy zrozumiani, że nikt nam nie uwierzy, że będzie jeszcze gorzej. (Doświadczenia różnego rodzaju wykorzystywania seksualnego).
5. **Lęk** – boimy się narażenia na ponowne zranienia. Naszą tarczą, obroną przed kolejnym zranieniem jest nasz gniew i nieprzebaczenie. Boimy się, że jeśli przebaczymy to znów wystawimy się na cios.
6. **Niechęć do podjęcia odpowiedzialności** – „jeśli ta osoba wyrazi żal, wtedy przebaczę” Czekamy, by nas poproszono o udzielenie przebaczenia.
7. **Osoba, której nie potrafimy wybaczyć reprezentuje kogoś innego** – przeniesienie. Często Bóg stawia na naszej drodze ludzi, którzy nas denerwują, wzbudzają nasz sprzeciw, złość. Są to osoby, które mają przywołać tych, którzy w naszej przeszłości narozrabiali i potrzebują naszego przebaczenia.
8. **Osoba, której musimy przebaczyć to my – sami.** Czasami jest w nas niechęć do nas samych. Mówimy : ”to moja wina, powinnam wiedzieć lepiej, jak mogłam być tak głupia”. Często nawet wiedząc, że Bóg nam wybaczył, my nie potrafimy tego zrobić.
9. **Brak poczucia własnej tożsamości.** Często utożsamiamy się z tym, co robimy, z tym, jak nas inni widzą. Jestem taka, jaką jest moja praca lub to, co osiągnęłam, to, co robię. Jeśli spotykam się z krytyką tego, co zrobiłam, czuję jakbym ja sama została skreślona. Jeśli ktoś odrzuca mój wysiłek, to jakby odrzucał mnie.
10. **Związanie przez złe duchy** – Czasem złe duchy trzymają nas w nieprzebaczeniu. Dlaczego przebaczenie i wyrzeczenie się zła ,(następny klucz), stanowią całość i są mocno związane ze sobą.
11. **Niektóre osoby mówią, że nie są gotowe i że to będzie długi proces.** Tak rzeczywiście jest, potrzebny jest czas. Jednak każdy, nawet najdłuższy proces ma swój początek. I to jest nasza decyzja
12. **Nie przyjęliśmy daru przebaczenia.** Czasami przychodzimy do Jezusa i wiemy, że Jego łaska i dar przebaczenia dany jest nam darmo. Ale my myślimy, że musimy w jakiś sposób zasłużyć na Jego dar. Chcemy stać się godni Bożej miłości.
13. **„Już przebaczyłam”** – Czasami zmagamy się z przebaczeniem drugiej osobie. I już nam się wydaje, że to się stało.
14. **Nierealistyczne oczekiwania** – są przyczyną wielkich zawodów. Te oczekiwania dotyczą ludzi. Sytuacji. Nawet Boga. Wydaje nam się często, że powinien nas lepiej chronić, obwiniamy Go za zło, które nas spotkało.
15. **Przywiązanie do obrazu siebie jako ofiary** – Wielu z nas było ofiarą; byliśmy wykorzystywani, obrażani, cierpieliśmy niesprawiedliwość. Utożsamiasz się z ofiarą, jeśli w centrum swojego życia stawiasz bezradność, bezsilność i przekonanie, że nie można nic zrobić, by to zmienić. Ktoś inny sprawił, że jestem w tej sytuacji i ktoś musi mnie z niej wydostać. To daje wymówkę do nieprzebaczenia: „coś mi się od Boga należy”. Jestem bezradna i czekam, aż zjawi się ktoś i zaradzi mojej biedzie.

Pięć Kluczy

1. Żal za grzechy i wyznanie wiary.
2. Przebaczenie.
3. Wyrzeczenie się dzieł szatana.
4. Stanięcie w autorytecie Chrystusa.
5. Przyjęcie błogosławieństwa Boga nad naszą tożsamością i przeznaczeniem.

Tekst do medytacji – tydzień 3

W tym tygodniu staraj się znajdować czas o proś o to, by Duch Św. objawiał ci prawdę o twoich relacjach. Proś, by pokazywał ci osoby, których powinieneś/-naś przebaczyć. Zapisuj to, co pojawiło się na modlitwie, czuwaniu.